

दानिएलको पुस्तक - पैसट्टी नम्बर

अगमवाणीपूर्ण उद्घाटन: १८ जुलाई, २०२० को निराशा तथा अन्तिम दिनो में मध्यरात्रिको पुकारको क्रमशः उद्घाटित हुँदै जाने सन्देशको समझ

Jeff Pippenger

2024-01-29

१८ जुलाई, २०२० मा, परमेश्वरको अन्त्य-दिनको सुधारात्मक आन्दोलनका लागि पहिलो निराशा आइपुग्यो। यसले तेस्रो हायको इतिहासमा एक मार्गचिह्नलाई चिह्नित गर्‍यो, जुन पछिल्लो वर्षाको इतिहास पनि हो, र एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्यको इतिहास पनि हो। त्यो इतिहास पवित्र इतिहासको हरेक सुधारात्मक आन्दोलनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र अझ विशेष रूपमा मिलेराइट आन्दोलनको इतिहासद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, तथा दस कन्याहरूको दृष्टान्तद्वारा चित्रित गरिएको थियो, र यसले त्यो भविष्यसूचक इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जसलाई हरेक अगमवक्ताले पहिचान गरेका छन्।

१८ जुलाई, २०२०, ले आन्दोलनको पहिलो निराशालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यसरी यसले दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त तथा हबकूकमा ढिलाइको समयको आगमनलाई चिह्नित गर्दछ। मिलेरावादी इतिहासमा, उही प्रमाण जसले तिनीहरूलाई तिनीहरूको त्रुटिपूर्ण घोषणा गर्न अग्रसर गराएको थियो, साँचो मितिलाई पहिचान गराउने रूपमा देखियो। त्यसपछि दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा भएको ढिलाइको समयलाई वर्तमान सत्यका रूपमा देखियो, र त्यो ढिलाइको समय हबकूक २ मा भएको उही ढिलाइको समय थियो। दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त अक्षरशः पुनरावृत्त हुन्छ, र त्यस वास्तविकताले यो पहिचान गराउँछ कि केवल ती, जो उक्त निराशासँग संलग्न थिए, बुद्धिमान् वा मूर्ख कुँवारीमध्ये कुनै एक हुनका निम्ति उम्मेदवार हुन्।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा तेस्रो धिक्कारको आगमनद्वारा लाओदिकियाई एडभेन्टवादको विशाल समूहको परीक्षा भयो, र जब जुलाई १८, २०२० को असफल भविष्यवाणी बितेर गयो, तब लाओदिकियाई एडभेन्टवादलाई उद्देश्यहीन रूपमा पुनः रोमातर्फ बग्न छोडियो, ठीक त्यसरी नै जसरी मिलेराइट इतिहासमा प्रोटेस्टेन्टहरू छोडिएका थिए।

मिलेराइटहरूले ढिलाइको समयलाई दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तको परिपूर्ति भनेर मात्र पहिचान गरेनन्, तर हबकूकमा दृष्टान्तको निम्ति, यद्यपि त्यो ढिलो भए पनि, प्रतीक्षा गर्न दिइएको आज्ञा उही भविष्यसूचक चिन्ह हो भन्ने पनि तिनीहरूले देखे। त्यसपछि हबकूकले पुष्टि गर्छ कि जुन दर्शन गल्तीपूर्वक प्रस्तुत गरिएको थियो र जसले पहिलो निराशा उत्पन्न गरेको थियो, अन्तमा “बोल्ने” दर्शन त्यही नै थियो।

किनकि दर्शन तो अझै निर्धारित समयकै लागि हो, तर अन्तमा त्यसले बोल्नेछ, र झूटो ठहरिनेछैन; यो ढिलो भए तापनि, त्यसको प्रतीक्षा गर; किनकि यो निश्चय नै आउनेछ, यो ढिलो गर्नेछैन। हबकूक २:३।

पहिलो निराशा उत्पन्न गराउने सन्देश उही सन्देश थियो, जुन निकट भविष्यमा पूरा भएको रूपमा चिनिनुपर्ने थियो; तर त्यो सन्देश अझै पनि अधिल्लो त्रुटिपूर्ण घोषणामा प्रयोग गरिएका पहिलाका भविष्यवाणीसम्बन्धी तर्कहरूमै आधारित थियो।

मिलेराइट इतिहासमा पहिलेको करारका मानिसहरूलाई पहिला परीक्षा गरियो, त्यसपछि नयाँ करारका मानिसहरूलाई परीक्षा गरियो। परीक्षा प्रोटेस्टेन्टहरूका लागि तब आरम्भ भयो जब प्रकाशको पुस्तकको अध्याय दसको पहिलो दूत र प्रकाशको पुस्तकको अध्याय चौधको पहिलो दूत (किनकि तिनीहरू एउटै दूत हुन्) ११ अगस्ट, १८४० मा ओर्लिए। तिनीहरूको परीक्षा पहिलो निराशा तथा प्रकाशको पुस्तकको अध्याय चौधको दोस्रो दूतको आगमनसँगै समाप्त भयो।

मिलेराइट इतिहासमा मिलेराइटहरूका लागि परीक्षा पहिलो निराशाको समयमा दोस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै आरम्भ भयो र मध्यरातको पुकारको आगमनसँगै समाप्त भयो, जसलाई सिस्टर ह्याइटले दोस्रो स्वर्गदूतसँग सामेल हुने स्वर्गदूतहरूको एउटा ठूलो समूहका रूपमा चित्रण गर्नुहुन्छ। पवित्र आत्माको शक्तिअधीनमा, मध्यरातको पुकारको सन्देशलाई चिनेका र स्वीकार गरेका मिलेराइटहरू त्यसपछि आफू वरिपरि चारैतिर खसिरहेको त्यो सन्देशलाई नचिनेका मिलेराइटहरूबाट अलग गरिए। २२ अक्टोबर, १८४४ मा, तेस्रो स्वर्गदूत आइपुगे, र ढिला भएको दर्शन तब बोल्यो।

एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने इतिहासमा, पहिले पूर्व करारका जनहरूको परीक्षा भयो, त्यसपछि नयाँ करारका जनहरूको। परीक्षा लाओडिसियाली एड्भेन्टवादका लागि तब आरम्भ भयो जब प्रकाश १८ का स्वर्गदूतको पहिलो वाणी र प्रकाश १४ का तेस्रो स्वर्गदूत (किनकि तिनीहरू एउटै स्वर्गदूत हुन्) सेप्टेम्बर ११, २००१ मा अवतरित भए। तिनीहरूको परीक्षा जुलाई १८, २०२० को निराशासँग समाप्त भयो।

तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा, एक लाख चवालीस हजारका लागि परीक्षा पहिलो निराशाको आगमनसँगै सुरु भयो, र मध्यरातको पुकारको सन्देशको आगमनसँगै समाप्त हुनेछ। पवित्र आत्माको सामर्थ्यअन्तर्गत, अहिले मध्यरातको पुकारको सन्देशलाई चिन्नु र स्वीकार गर्नुहुनेहरू त्यसपछि मूर्ख र दुष्टहरूबाट अलग गरिन्छन्, जसले अहिले तिनीहरूको चारैतिर झरिरहेको बहुआयामिक सन्देशलाई चिनेका छैनन्।

चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्थाको समयमा, प्रकाश १८ का स्वर्गदूतको दोस्रो “आवाज” बोल्यो, जुन बोल्दै “ढिलाइ गरेको” दर्शन पनि हो। यसले “फुलेर” ठूलो पुकारसम्म पुग्ने तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

मध्यरातको पुकारलाई अधिल्लो स्वर्गदूतसँग सम्मिलित हुने धेरै स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। मध्यरातको पुकारको सन्देशमा सम्पूर्ण सन्देशमा योगदान पुर्‍याउने धेरै तत्त्वहरू छन्, र स्वर्गदूतहरू सन्देशका प्रतीक हुन्। मिलेराइट इतिहासमा साँचो मध्यरातको पुकारको सन्देशलाई एकीकृत रूपमा अधि ल्याउन अगुवाइ गर्ने अग्रजका रूपमा चिनिने व्यक्ति शमूएल एस. स्नो थिए। त्यस इतिहासमा स्नोको मध्यरातको पुकारको सन्देशसम्बन्धी बुझाइ केही समयमावधिको क्रममा क्रमशः विकसित भएको कुरा राम्रोसँग अभिलेखित गरिएको छ।

त्यो इतिहास अक्षरशः पुनरावृत्त हुन्छ, र अन्तिम मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश जुलाई, २०२३ को अन्त्यदेखि सार्वजनिक रूपमा विकसित हुँदै आएको छ। यो केवल इस्लामको सन्देश मात्र होइन, तर यसमा एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने सन्देश पनि समावेश छ। यसमा पृथ्वीको पशुका दुई सिङ्गहरू दुवैले “मृत्यु र पुनरुत्थान” बाट गुज्रन्छन् भन्ने प्रकाशन समावेश छ, किनकि तिनीहरू पशुको प्रतिमासँग समानान्तर छन्, जसले उही इतिहासमा “आठौँ सातमध्ये हो” भन्ने भविष्यवाणीको पहेली पूरा गर्दछ। यसमा सात गर्जनाको “लुकेको इतिहास” सँग सम्बन्धित प्रकाशनहरू समावेश छन्, र यसले अस्वीकार गरिएको “ढुङ्गा” “कुनाको शिर” भन्ने भविष्यवाणीको पहेली पूरा गर्दछ, किनकि लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात पटक” सबै सत्यहरूलाई मिलेरको इतिहासमा एकसाथ बुन्ने धागो हो भन्ने प्रकाश हुन्छ, १९८९ मा अन्तको समयमा खोलिएका सत्यहरूसँग। भजनकारले यसलाई यसरी भन्छन्:

जुन ढुङ्गालाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरे, त्यही कुनाको मुख्य शिला भएको छ। यो परमप्रभुकै कार्य हो; यो हाम्रो दृष्टिमा अचम्मको छ। यही त्यो दिन हो, जुन परमप्रभुले बनाउनुभएको छ; हामी यसमा हर्षित हुनेछौं र आनन्दित हुनेछौं। भजनसंग्रह 118:22-24.

“ढुङ्गा”, जुन विलियम मिलरले पत्ता लगाएको पहिलो “रत्न” थियो (र रत्नहरू ढुङ्गाहरू नै हुन्), “त्यो दिन हो जुन परमप्रभुले बनाउनुभएको छ।” अधिल्ला लेखहरूमा देखाइएको छ कि विश्रामदिनसम्बन्धी आज्ञाको संरचना र शब्दहरू, लेवीय व्यवस्था अध्याय पच्चीसमा प्रस्तुत पवित्र सातको चक्रको संरचनासँग ठ्याक्कै समान छन्। सातौँ दिनमा विश्राम गर्नुले सातौँ वर्षमा भूमि विश्राम गर्नुलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँथ्यो, र जब यी दुई आज्ञाहरूलाई यस प्रकारले विचार गरिन्छ, तब तिनले बाइबलीय अगमवाणीमा एक दिनले एक वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने कुराको

साक्षी दिन्छन्।

तिनीहरूले यो पनि देखाउँछन् कि लेवीव्यवस्था छब्बीसमा परमेश्वरको “सात पटक” को क्रोधसम्बन्धी मिलरले घोषणा गरेको बुझाइ “एक दिन” को रूपमा निरूपित गरिएको छ; किनकि प्रभुले सात वर्षको पवित्र चक्रलाई जति निश्चयतासाथ स्थापना गर्नुभयो, त्यति नै निश्चयतासाथ उहाँले छ दिनमा आकाश र पृथ्वी बनाउनुभयो र सातौँ दिन विश्राम गर्नुभयो।

जब येशूले दाखबारीको दृष्टान्त समाप्त गर्नुभयो, तब उहाँले फरिसीहरूलाई एउटा प्रश्न गर्नुभयो।

यसकारण दाखबारीका स्वामी आउँदा, ती किसानहरूमाथि उसले के गर्नेछ? तिनीहरूले उहाँलाई भने, “उसले ती दुष्ट मानिसहरूलाई अत्यन्तै दयनीय रीति नष्ट गर्नेछ, र आफ्नो दाखबारी अरू किसानहरूलाई ठेक्कामा दिनेछ, जसले त्यसका फल समय-समयमा उसलाई बुझाउनेछन्।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा कहिल्यै पढेनौ, ‘जुन ढुङ्गालाई निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरे, त्यही कुनाको शिरढुङ्गा भएको छ; यो प्रभुबाट भएको हो, र हाम्रो आँखामा यो अचम्मको छ’ ? यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ, र त्यसका फल फलाउने जातिलाई दिइनेछ। अनि जो कोही यस ढुङ्गामाथि खस्छ, त्यो टुक्राटुक्रा हुनेछ; तर जसको माथि यो खस्नेछ, त्यसलाई यसले चूर्ण पारिदिनेछ।” अनि जब मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले उहाँका दृष्टान्तहरू सुने, तब उहाँले तिनीहरूकै विषयमा बोल्नुभएको हो भन्ने तिनीहरूले बुझे। मत्ती 21:40-45.

दाखबारीको दृष्टान्त भनेको पहिले चुनिएका मानिसहरूलाई पन्छाइएर राज्य नयाँ चुनिएका मानिसहरूलाई दिइएको दृष्टान्त हो। येशूका अनुसार अस्वीकार गरिएको “ढुङ्गा” नै त्यस्तो “ढुङ्गा” हो, जसले त्यसलाई कसरी ग्रहण गरिन्छ भन्ने आधारमा या त उद्धार गर्दछ वा नाश पार्दछ। येशूले प्रयोग गर्नुभएको सन्दर्भमा त्यो “ढुङ्गा” अवश्य नै बाइबलीय सत्य हुनुपर्दछ, किनकि त्यसमा धार्मिक फल उत्पन्न गर्ने सामर्थ्य छ, र ख्रीष्टको धार्मिकता पुरुष र स्त्रीहरूमा तब मात्र उत्पन्न हुन्छ जब तिनीहरूले उहाँको सत्यको वचन ग्रहण गर्छन्।

तिनीहरूलाई तपाईंको सत्यद्वारा पवित्र पार्नुहोस्; तपाईंको वचन सत्य हो। यूहन्ना 17:17।

“ढुङ्गा” एउटा सिद्धान्त हो, जसलाई या त स्वीकार गरिन्छ वा अस्वीकार गरिन्छ, र येशू वचन हुनुहुन्छ, अनि प्रेरितहरूको कामको पुस्तकमा पत्रुसले “ढुङ्गा” लाई ख्रीष्टकै रूपमा पहिचान गर्छन्।

तपाईंहरू सबैलाई र इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई यो थाहा होस् कि नासरतका येशू ख्रीष्टको नामद्वारा—जसलाई तपाईंहरूले क्रूसमा चढाउनुभयो, र जसलाई परमेश्वरले मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभयो—उहाँकै द्वारा यो मानिस तपाईंहरूको सामु पूर्ण निको भएर उभिएको छ। यही त्यो ढुङ्गा हुनुहुन्छ, जसलाई तपाईं निर्माणकर्ताहरूले तुच्छ ठान्नुभयो, तर जो कुनाको प्रमुख शिलाखण्ड हुनुभएको छ। अनि अरू कसैमा पनि मुक्ति छैन; किनकि स्वर्गामुनि मानिसहरूका बीचमा दिइएको अर्को कुनै नाम छैन, जसद्वारा हामीले मुक्ति पाउनुपर्छ। प्रेरितहरूका काम 4:10-12.

अनि त्यसपछि पहिलो पत्रुसमा, उनले “ढुङ्गा” को प्रतीकात्मकतालाई अझ अगाडि बढाउँछन्, तर त्यसलाई उही सन्दर्भभित्रै राख्छन्—अर्थात्, अघिल्लो करारका एक जातिको पार गरिनु र नयाँ चुनिएको जातिको चयन, जसले, उनले भनेझैं, “कुनै समय तिमीहरू जाति नै थिएनौ, तर अहिले परमेश्वरका जाति भएका छौ; तिमीहरूले दया पाएका थिएनौ, तर अहिले दया पाएका छौ।”

उहाँकहाँ आउँदै, जीवित ढुङ्गाकहाँ झैं—जो मानिसहरूबाट तिरस्कृत त भयो, तर परमेश्वरद्वारा चुनिएको र बहुमूल्य ठहरियो—तिमीहरू पनि जीवित ढुङ्गाहरूझैं एक आत्मिक घर, एक पवित्र पूजाहारीपनका निम्ति निर्माण भइरहेका छौ, ताकि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिहरू चढाओ। यसकारण धर्मशास्त्रमा पनि यसरी लेखिएको छ, “हेर, म सियोनमा एक प्रधान कुनाको ढुङ्गा राख्दछु, चुनिएको, बहुमूल्य; र जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ, त्यो लज्जित हुनेछैन।” यसैले तिमीहरूका निम्ति, जो विश्वास गर्छौ, उहाँ बहुमूल्य

हुनुहुन्छ; तर अवज्ञाकारीहरूका निम्ति, “जुन ढुङ्गालाई निर्माण गर्नेहरूले तिरस्कार गरे, त्यही नै कुनाको शिरको ढुङ्गा बन्यो,” र “ठेस लाग्ने ढुङ्गा, अनि बाधाको चट्टान” पनि—तिनीहरूका निम्ति जो वचनमा ठेस खान्छन्, अवज्ञाकारी भएर; त्यसकै निम्ति तिनीहरू नियोजित पनि गरिएका थिए। 1 Peter 2:4-8.

पहिले चुनिएका मानिसहरूका विषयमा पत्रुस यसो भन्छन्, “अवज्ञाकारीहरूका निम्ति, जुन ढुङ्गालाई निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरे, त्यही नै कुनाको शिरढुङ्गा बनाइएको छ, र ठेस लाग्ने ढुङ्गा तथा ठक्करको चट्टान पनि, अर्थात् वचनमा ठेस खानेहरूका निम्ति, किनकि तिनीहरू अवज्ञाकारी छन्; यही कुराको निम्ति तिनीहरू नियुक्त पनि गरिएका थिए।”

येशूलाई आधारसम्बन्धी प्रत्येक पवित्र दृष्टान्तद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

किनकि राखिएको आधारबाहेक, जो येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, अर्को कुनै आधार कसैले राख्न सक्दैन। १ कोरिन्थी ३:११।

मिलेराइटहरूले निर्माण गरेको आधारशिला युगयुगको चट्टान (शिला) थियो।

“चेतावनी आएको छ: 1842, 1843, र 1844 मा सन्देश आएदेखि हामीले जस विश्वासको जगमाथि निर्माण गर्दै आएका छौं, त्यसलाई विचलित पार्ने कुनै पनि कुरा भित्रिन दिनु हुँदैन। म यस सन्देशमा थिएँ, र त्यसबेलादेखि म परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको ज्योतिप्रति सत्यनिष्ठ रहँदै संसारको सामु उभिँदै आएको छु। हामीले प्रतिदिन उत्कट प्रार्थनासहित ज्योति खोज्दै प्रभुलाई खोज्दा जुन मञ्चमा हाम्रा खुट्टा राखिएका थिए, त्यसबाट आफ्ना खुट्टा हटाउने प्रस्ताव हामी गर्दैनौं। के तिमीहरू सोच्दछौ कि परमेश्वरले मलाई दिनुभएको ज्योति म त्याग्न सक्छु? त्यो युगयुगको चट्टानझैँ हुनुपर्छ। त्यो मलाई दिइएको समयदेखि यसले मलाई मार्गदर्शन गर्दै आएको छ।”
Review and Herald, April 14, 1903.

मिलरले पत्ता लगाएको पहिलो रत्न, जुन युगानुयुगको चट्टानजस्तै मिलेराइट जगको अंश बन्यो, लेवीव्यवस्था २६ को “सात समय” थियो, र “सात समय” त्यही पहिलो आधारभूत सत्य थियो, जसलाई तिनी मिलेराइट अग्रदूतहरूले अलग पारे, जसले भर्खरै मिलेराइट जग निर्माण गरेका थिए। जग निर्माण गर्नेहरूले नै त्यस आधारशिलालाई अस्वीकार गर्नु थियो। त्यो “ढुङ्गा,” जसले ख्रीष्टको प्रतिरूप दिन्छ, प्रभुले बनाउनु भएको त्यो दिन पनि हो, किनकि उहाँले सातौँ दिनलाई विश्रामको दिनको रूपमा बनाउनुभयो, र सातौँ वर्षलाई भूमि विश्राम गर्ने वर्षको रूपमा ठहराउनुभयो। १८६३ मा, आधारशिला अस्वीकार गरियो, तर त्यो अवज्ञाकारीहरूका लागि “कुनाको शिर” र “ठेस लाग्ने ढुङ्गा” बनाइनेछ।

तेस्रो विपत्तिको इस्लामसम्बन्धी सन्देश एक लाख चवालीस हजारको सुधार आन्दोलनको विषयवस्तु हो, र परीक्षणको प्रक्रिया त्यतिबेला आरम्भ भयो जब प्रकाश १८ का स्वर्गदूत अवतरित भए, जसरी ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा न्यूयोर्क सिटीका महान् भवनहरू ढालिए। ११ सेप्टेम्बर, २००१ “पूर्वीय पवनको दिन” को आगमन थियो भन्ने अगमवाणीसम्बन्धी पहिचानको विषयमा एडभेन्टवाद मौन रह्यो। १८ जुलाई, २०२० मा, प्रकाश अध्याय ११ का दुई साक्षीहरू त्यस महान् शहरका सडकहरूमा मारिएपछि, तिनीहरू पछाडि छोडिए। एडभेन्टवादको परीक्षा समाप्त भइसकेको थियो, र इस्लामको सन्देशलाई चिनेको दाबी गरेका मानिसहरूको परीक्षा सुरु भइसकेको थियो।

सन् २०२३ को जुलाई महिनाको अन्त्यसम्म सडकहरूमा मरेका अवस्थामा परेपछि, ती मरेका सुक्खा हड्डीहरूलाई त्यसपछि इजिकिएलको पहिलो सन्देशद्वारा जागृत गरियो। इजिकिएलको दोस्रो सन्देश तेस्रो हायका इस्लामका चार हावाहरूको सन्देश हो, जसले मध्यरातको पुकारको सन्देशको क्रमशः खोलिँदै जाने अवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ; यही त्यो दर्शन हो, जो ढिलो भएको थियो, र यही समग्र आन्दोलनको सम्पूर्ण अवधिको विषयवस्तु हो। त्यसपछि विभिन्न सत्यहरू प्रकट गरिए, किनकि मध्यरातको पुकारको सन्देशले बहुआयामिक सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। मरेका सुक्खा हड्डीहरूको सामना गर्ने पहिलो सत्य त्यही थियो, जुन सत्यलाई लाओडिसियाली एडभेन्टवादले सर्वप्रथम अस्वीकार गरेको थियो, र यसले लाओडिसियाबाट फिलाडेल्फियातर्फको संक्रमणलाई चिह्नित गर्ने सत्यलाई

प्रतिनिधित्व गर्दछ।

सत्य नै मोहर लगाउने सन्देश हो, र त्यसैले यो बौद्धिक रूपमा मात्र होइन, आत्मिक रूपमा पनि दृढतापूर्वक स्थापित हुन आवश्यक छ। सडकमा दुई साक्षीहरू मृत अवस्थामा रहेका अवधि “सात समय” को तितरबितर पारिने अवस्थाको प्रतीक हो भन्ने कुरा चिन्नु मात्र पर्याप्त छैन; यसले सत्यको अनुभवगत स्वीकार पनि अपेक्षा गर्दछ।

मिलरका रत्नहरू, जसले १७९८ मा अन्तको समयमा खोलिएका सत्यहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, अन्तिम दिनका कुँवारीहरूका लागि एक परीक्षा बन्छन्। सत्यमा “आत्मिक” रूपमा स्थापित हुने अनुभवलाई मिलरको पहिलो रत्नद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र सत्यमा “बौद्धिक” रूपमा स्थापित हुने कुरालाई तेस्रो धिक्कारको इस्लामसम्बन्धी सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। “सात पल्ट” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पश्चात्ताप र स्वीकारोक्तिको आह्वानले परमपवित्र स्थानमा ख्रीष्टसँगको सहकार्यमा सम्पन्न गरिने कार्यलाई चिन्हित गर्छ, र त्यसलाई “मारेह” दर्शनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

तेस्रो हायको इस्लामसम्बन्धी “बौद्धिक” समझ “चाजोन” दर्शनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र छाप लगाइनेहरूका लागि यी दुवै आवश्यक छन्। सन् १८६३ मा, लाओदिकीयन एडभेन्टवादले यरीहो पुनर्निर्माण गर्ने निर्णय गर्‍यो, र यरूशलेम पुनर्स्थापना गर्ने आफ्नो कार्यलाई त्याग्यो। यरीहो समृद्धिको प्रतीक हो, जसलाई लाओदिकीयन अन्धोपनले पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“देशका सबैभन्दा बलिया गढहरूमध्ये एक—ठूलो र धनाढ्य सहर यरीहो—तिनीहरूका सामु नै थियो, यद्यपि गिलगालस्थित तिनीहरूको छाउनीबाट केही दूरीमा। उर्वर समथर भूमिको किनारमा अवस्थित, जहाँ उष्ण प्रदेशका धनी र विविध उत्पादनहरू प्रशस्त पाइन्थे, विलासिता र दुराचारका वासस्थान भएका त्यसका राजमहलहरू र मन्दिरहरू सहित, आफ्ना विशाल प्राचीरहरूको आडमा रहेको यस अभिमानी सहरले इस्राएलका परमेश्वरलाई नै चुनौती दिइरहेको थियो। यरीहो मूर्तिपूजाका प्रमुख केन्द्रहरूमध्ये एक थियो, र विशेषतः चन्द्रदेवी अश्वतरोथप्रति समर्पित थियो। यहाँ कनानीहरूको धर्ममा रहेका सबैभन्दा निकृष्ट र अत्यन्तै पतित तत्त्वहरू एकत्रित भएका थिए। बेथ-पेओरमा आफ्ना पापका भयावह परिणामहरू जसका मनमा अझै ताजा थिए, ती इस्राएलीहरू यस अन्यजातीय सहरलाई घृणा र आतंकबाहेक अरु केही दृष्टिले हेर्न सक्दैनथे।” पाट्रियावर्स एन्ड प्रोफेक्ट्स, ४८७।

१८६३ मा, जब निर्माणकर्ताहरूले यरीहो पुनर्निर्माण गरिरहेका थिए, तिनीहरूले अस्वीकार गरेको “ढुङ्गा” नै त्यो “सात समय” थियो, जुन अन्तिम दिनहरूमा सत्य (रत्न) बन्ने थियो, र “कुनाको शिर” बन्ने थियो; किनकि यही सत्य हो जसले मिलराइटहरूको आन्दोलनमा एडभेन्टवादको आरम्भलाई, एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनमा एडभेन्टवादको अन्तसँग बुन्छ। त्यो रत्न, जो “सात समय” हो, “परमप्रभुले बनाउनु भएको दिन” पनि हो, र त्यो ख्रीष्ट स्वयं हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ वचन हुनुहुन्छ, र उहाँ “सत्य” हुनुहुन्छ। इस्लामको विषय त्यो विषयवस्तु हो जसले पहिलेका तथा नयाँ चुनिएका दुवै जनहरूको शुद्धीकरण उत्पन्न गर्दछ, र यो द्विगुण शुद्धीकरण सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो, जुन “पूर्वी वायुको दिन” थियो। त्यस दिन चौकीदारहरूले ठीक उही गीत गाउनुपर्ने थियो जुन ख्रीष्टले गाउनुभयो, जब उहाँले दाखबारीको दृष्टान्त घोषणा गर्नुभयो। एक लाख चवालीस हजारले मोशाको गीत (“सात समय”) र थुमाको गीत गाउँछन्।

अनि मैले आगोसँग मिसिएको जस्तो सिसाको समुद्र देखें; अनि त्यस पशुमाथि, त्यसको प्रतिमामाथि, त्यसको छापमाथि, र त्यसको नामको संख्यामाथि विजय प्राप्त गर्नेहरूलाई परमेश्वरका वीणाहरू लिई सिसाको समुद्रमाथि उभिएका देखें। अनि तिनीहरूले परमेश्वरका सेवक मोशाको गीत र थुमाको गीत गाउँदै भने, “हे सर्वशक्तिमान् प्रभु परमेश्वर, तपाईंका कार्यहरू महान् र अद्भुत छन्; हे सन्तहरूका राजा, तपाईंका मार्गहरू न्यायपूर्ण र सत्य छन्।” प्रकाश १५:२, ३।

“थुमा” वध गरिनु भएका ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, र उहाँ दुई हजार पाँच सय बीस दिनको मध्यभागमा वध गरिनुभयो; यसरी उहाँले आफ्नो जीवन र रगतको बलिदानलाई (जहाँ उहाँले करारलाई दृढ गर्नुभयो) लेवीव्यवस्था छब्बीसमा मोशाको

“उहाँको करारको विवाद” सँग एकै सूत्रमा गाँस्नुहुन्छ। मोशा र थुमाको गीत भविष्यसूचक इतिहासको chazon को गीत हो र उहाँको “प्रकट हुनु” को mareh को गीत हो। यो दानिएल अध्याय आठका दुई दर्शनहरूले प्रतिनिधित्व गरेझैं बौद्धिक र आत्मिक समझको गीत हो। यो न्याय गरिंदै र पार लगाउँदै गरेको करारका प्रजाको गीत हो, जबकि नयाँ चुनिएका प्रजाको छनोट भइरहेको हुन्छ। छनोटको प्रक्रिया, र त्यसकारण त्यो गीत, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो।

याकूबबाट आउनेहरूलाई उहाँले जरा गाड्न लगाउनुहुनेछ; इस्राएल फुल्नेछ र कोपिलाउनेछ, अनि संसारको मुखभरि फलले भरिदिनेछ। के उहाँले उसलाई त्यसरी प्रहार गर्नुभएको छ, जसरी उसलाई प्रहार गर्नेहरूलाई प्रहार गर्नुभयो? अथवा के उसलाई त्यसरी मारिएको छ, जसरी उसबाट मारिएकाहरूको हत्या भयो? परिमाणमा, जब त्यो पलाउँछ, तब तपाईं त्यससँग विवाद गर्नुहुनेछ; पूर्विय बतासको दिनमा उहाँले आफ्नो प्रचण्ड बतास रोकिनुहुन्छ। यसकारण यसैद्वारा याकूबको अधर्म शुद्ध पारिनेछ; र उसको पाप हटाइने सबै फल यही हो—जब उसले वेदीका सबै ढुंगाहरूलाई टुक्राटुक्रा पारिएका चुनढुंगाजस्तै बनाउँछ, तब वनदेवताका खम्बाहरू र कुँदिएका मूर्तिहरू ठाडा रहनेछैनन्। तापनि सुदृढ नगर उजाड हुनेछ, र बासस्थान त्यागिएको हुनेछ, र उजाडस्थानझैं छोडिनेछ; त्यहाँ बाछोले चराइ गर्नेछ, र त्यहीं त्यो पल्टेर बस्नेछ, र त्यसका हाँगाहरू नष्ट गर्नेछ। जब त्यसका डालाहरू सुक्नेछन्, तिनीहरू भाँचेर झारिनेछन्; स्त्रीहरू आएर तिनलाई आगो लगाउनेछन्; किनकि यो बुझाइ नभएको प्रजा हो; त्यसैले तिनीहरूलाई बनाउनुहुनेले तिनीहरूमाथि दया गर्नुहुनेछैन, र तिनीहरूलाई रचना गर्नुहुनेले तिनीहरूमाथि कृपा देखाउनुहुनेछैन। अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि परमप्रभुले नदीको नहरदेखि मिश्रको खोलासम्म झारेर अलग गर्नुहुनेछ, र हे इस्राएलका सन्तान हो, तिमीहरू एक-एक गरी बटुलिइनेछौ। अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि ठूलो तुरही फुकाइनेछ, र अश्वरको देशमा नाश हुनलागेका र मिश्रको देशका निष्कासितहरू आउनेछन्, र यरूशलेमको पवित्र पर्वतमा परमप्रभुको आराधना गर्नेछन्। यशैया २७:६-१३।

ठीकसँग बुझिएमा यी पदहरूले सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था नआउज्जेलसम्मको समयलाई पहिचान गरिरहेका छन्। पद छले जरा हाल्ने बिरुवाको आरम्भलाई, त्यसपछि फूल फुल्ने र कोपिला लाग्ने अवस्थालाई, र अन्ततः पृथ्वीलाई फलले भरिदिने अवस्थालाई पहिचान गरेर सम्पूर्ण इतिहासलाई चिन्हित गर्दछ। पृथ्वीलाई भरिदिने त्यो फल “घडी” को अवधिमा त्यसो गर्दछ, र त्यो “घडी” भनेको आइतबारको व्यवस्था सम्बन्धी सङ्कट हो। त्यतिबेला ख्रीष्टले आफ्ना फल आफ्नो भण्डारमा जम्मा गरिरहनुभएको हुँदा उहाँले बाबेलमाथि न्याय पनि ल्याइरहनुभएको हुन्छ। पृथ्वी फलले भरिएको समयमै हुने त्यो न्याय पद सातमा चित्रित गरिएको छ, जब यी दुई प्रश्नहरू सोधिन्छन्, “Hath he smitten him, as he smote those that smote him? or is he slain according to the slaughter of them that are slain by him?”

त्यसपछि आठौँ पदमा पछिल्लो वर्षाको छर्काइलाई “नापअनुसार” भन्ने अभिव्यक्तिद्वारा चिनाइएको छ। बिरुवाहरूलाई अंकुराउन लगाउने कुरा वर्षा हो, र जब पछिल्लो वर्षाको सुरुआत चिनाइन्छ, तब त्यसलाई “अंकुराउन थाल्दा, नापअनुसार” सुरु हुने रूपमा चिनाइन्छ। जब पछिल्लो वर्षा सुरु हुन्छ, तब त्यो “नापअनुसार” खन्याइन्छ, किनकि यदि कटनी साँचो र झूटोको मिश्रण हो भने, त्यो अपरिमित रूपमा खन्याउँदैन।

“साँचो रूपले परिवर्तन भएको प्रत्येक आत्मा त्रुटिको अन्धकारबाट अरूहरूलाई येशू ख्रीष्टको धार्मिकताको अद्भुत ज्योतिमा ल्याउने तीव्र इच्छा राख्नेछ। परमेश्वरका आत्माको त्यो महान् उण्डेलाइ, जसले सारा पृथ्वीलाई उहाँको महिमाले आलोकित पार्छ, तबसम्म आउनेछैन जबसम्म हामीसँग यस्तो प्रबुद्ध जनसमुदाय हुँदैन, जसले अनुभवद्वारा परमेश्वरसँग सहकर्मी हुनुको अर्थ के हो भनी जान्दछ। जब हामीमा ख्रीष्टको सेवामा पूर्ण, समग्र-हृदयको समर्पण हुनेछ, तब परमेश्वरले आफ्नो आत्माको असीम उण्डेलाइद्वारा त्यस तथ्यलाई मान्यता दिनुहुनेछ; तर चर्चको सबैभन्दा ठूलो भाग परमेश्वरसँग सहकर्मी नभएसम्म यो हुनेछैन। जब स्वार्थ र आत्मतुष्टि यति प्रकट रूपमा देखापर्छन्, तब परमेश्वरले आफ्नो आत्मा उण्डेल्न सक्नुहुन्न; जब यस्तो आत्मा प्रबल हुन्छ कि, यदि त्यसलाई शब्दमा व्यक्त गर्ने हो भने, त्यसले कैनको त्यो उत्तर प्रकट गर्नेथियो,—‘के म मेरो भाइको रखवाला हुँ?’ यदि यस समयको सत्य, यदि चतुर्दिक घनीभूत हुँदै गइरहेका ती चिन्हहरू, जसले सबै कुराको अन्त निकट आइपुगेको छ भनी साक्षी दिन्छन्, सत्य जान्दछु भनी दाबी गर्नेहरूको निदाइरहेको शक्ति जगाउन पर्याप्त छैनन्

भने, तब चम्किरहेकै प्रकाशको अनुपातमा अन्धकारले यी आत्माहरूलाई ग्रस्नेछ। अन्तिम हिसाब-किताबको महान् दिनमा तिनीहरूले आफ्नो उदासीनताका लागि परमेश्वरसमक्ष प्रस्तुत गर्न सक्ने बहानाको आभाससमेत हुनेछैन। तिनीहरूले किन परमेश्वरको वचनको पवित्र सत्यको ज्योतिमा जिएनन्, हिँडेनन्, र काम गरेनन्, र यसरी आफ्नो आचरण, आफ्नो सहानुभूति, र आफ्नो उत्साहद्वारा पापले अन्धकारमय बनाएको संसारसमक्ष सुसमाचारको शक्ति र वास्तविकतालाई खण्डन गर्न नसकिने कुरा प्रकट गरेनन् भन्ने विषयमा प्रस्तुत गर्न कुनै कारण हुनेछैन।” Review and Herald, July 21, 1896.

बहिनी ह्वाइटले यस खण्डलाई प्रकाशको स्वर्गदूत अवतरण गर्ने क्षणका रूपमा चिन्हित गर्नुहुन्छ, किनकि उहाँ भन्नुहुन्छ, “परमेश्वरको आत्माको महान् उण्डेलाइ, जसले सम्पूर्ण पृथ्वीलाई उहाँको महिमाले उज्यालो पार्छ।” यी लेखहरूमा हामीले बारम्बार उद्धृत गरेको अर्को खण्डमा, उहाँले यो पनि चिन्हित गर्नुभयो कि जब “न्यूयोर्कका ठूला भवनहरू” “ढालिन्छन्,” तब “प्रकाश अध्याय अठार, पद एकदेखि तीन पूरा हुनेछन्।”

हामी यी विचारहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

अब म मेरा अत्यन्त प्रियका विषयमा, उहाँको दाखबारीको सम्बन्धमा, मेरा प्रियको एउटा गीत गाउँनेछु। मेरो अत्यन्त प्रियको एक अति उर्वर पहाडमा एउटा दाखबारी थियो; उहाँले त्यसलाई बारले घेर्नुभयो, त्यसका ढुङ्गाहरू हटाउनुभयो, र त्यसमा उत्तम जातको दाख रोप्नुभयो; त्यसको बीचमा एउटा मीनार बनाउनुभयो, र त्यसैमा दाखरस निचोर्ने कोल पनि बनाउनुभयो; अनि उहाँले त्यसले अङ्कुर फलाओस् भनी आशा गर्नुभयो, तर त्यसले जङ्गली अङ्कुर फलायो। अब हे यरूशलेमका बासिन्दाहरू र यहूदाका मानिसहरू हो, म र मेरो दाखबारीको बीचमा न्याय गर, म तिमीहरूलाई विनती गर्दछु। मेरो दाखबारीको निम्ति मैले जे गरेको छु, त्यसभन्दा बढी के गर्न सकिन्थ्यो? त्यसले अङ्कुर फलाओस् भनी मैले आशा गर्दा, किन त्यसले जङ्गली अङ्कुर फलायो? अब आऊ, म तिमीहरूलाई बताउनेछु कि मेरो दाखबारीसँग म के गर्नेछु: म यसको बार हटाइदिनेछु, र यो निलिइनेछ; यसको पर्खाल भत्काइदिनेछु, र यो कुल्चिनेछ। म यसलाई उजाड पारिदिनेछु; यो न त काँटछाँट गरिनेछ, न त खनिनेछ; तर यसमा स्याउला र काँडा उम्रिनेछन्; म बादलहरूलाई पनि आज्ञा दिनेछु कि यसमाथि वर्षा नगरून्। किनकि सेनाहरूका परमप्रभुको दाखबारी इस्राएलको घराना हो, र यहूदाका मानिसहरू उहाँको मनपर्ने बिरुवा हुन्; उहाँले न्यायको आशा गर्नुभयो, तर हेर, अत्याचार; धार्मिकताको आशा गर्नुभयो, तर हेर, पुकार। यशैया 5:1-7।